

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010686
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010686.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Náchode, Česká republika, trvale bytom C., D. XXX/X, E. C., t. č. vo výkone väzby v ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica pod sp. zn. 5T/1/2023 zo dňa 19. júna 2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. septembra 2023 v Trenčíne, jednomyselne takto

rozhodol:

I. Podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku s a odvolanie prokurátorky z a m i e t a, nakoľko bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

II. Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica pod sp. zn. 5T/1/2023 zo dňa 19. júna 2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „obžalovaný“) uznatý za vinného z trestného činu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona a trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že pod vplyvom alkoholu dňa 13.02.2023 v čase najneskôr do 22.10 hodiny vošiel do areálu B. F., G. B. XXXX/XX H. - I., následne prešiel k budove č. XXXX označenej ako bunka č. 1, ktorú obývajú matky s deťmi, kde na bočných uzamknutých vchodových dverách vedúcich do bunky č. 1 nohami rozbil sklenenú výplň na dverách a následne prešiel do vnútra bunky, v ktorej sa v tom čase nachádzala G. D. a J. K. s jej deťmi, ktorá potom ako ho zbadala, odišla do bunky č. 2, kde poprosila poškodenú B. L., aby zavolała políciu, načo poškodená B. L. prišla do bunky č. 1 a opakovane upozornila obvineného, že tam nemá čo hľadať a ak neodíde, tak zavolá políciu, načo zareagoval tak, že sa jej začal slovne vyhrážať, že ju zabije, čo zopakoval najmenej trikrát a taktiež poškodenej uviedol, že ak prídu policajti a zoberú ho, tak sa hneď potom, ako ho pustia vráti a zabije ju, načo potom začal kráčať smerom k poškodenej, pričom zastal až vtedy, keď zbadal hliadku polície, z čoho mala poškodená B. L. strach o život a o život detí. Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 odsek 2 Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 2 Tr. zákona a § 78 odsek 1 Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia na hlavnom pojednávaní za účasti obžalovaného, jeho obhajkyne a intervenujúcej a dozorovej prokurátorky), vo

vzťahu k výroku o treste a ochrannému opatreniu podal odvolanie obžalovaný a prokurátorka okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste.

Z obsahu písomného odôvodnenia odvolania prokurátorky vyplýva, že obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu rôznorodnej trestnej činnosti, a nemožno u neho konštatovať, že predchádzajúce odsúdenia by ho odradili od páchania trestnej činnosti a mali teda z hľadiska účelu trestu vo vzťahu k nemu preventívny charakter, resp. by u neho došlo k prevýchove. Uvedené skutočnosti okresný súd nedostatočne vyhodnotil pri ukladaní trestu odňatia slobody a uložil obžalovanému neprimerane mierny trest, ktorý nesplní svoj účel v zmysle § 34 Tr. zákona. V závere prokurátorka navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku, a aby sám postupom podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku rozhodol tak, že uloží obžalovanému zákonný, primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody.

Z obsahu písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného podaného prostredníctvom obhajkyne vyplýva, že trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený je neprimerane prísny a uloženie ochranného opatrenia nesprávne. Okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zákona neboli súdom prvého stupňa náležite vyhodnotené v prospech obžalovaného, a to najmä jeho vyhlásenie o vine a pomery na strane obžalovaného. Takisto nebolo dôvodné uložiť obžalovanému ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu, nakoľko v spojení s uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody predstavuje pre obžalovaného neúmerne prísny zásah do jeho osobnej slobody, ktorý nemôže obžalovaný prijať ako spravodlivý, čo znižuje aj možnosť akceptácie trestu zo strany odsúdeného, a tým aj možnosť jeho nápravy. V závere obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a aby obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere kratšej ako 18 mesiacov bez uloženia ochranného dohľadu.

K odôvodneniu odvolania obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá okrem vyššie uvedených vlastných odvolacích námietok poukázala na to, že vyhlásenie o vine bolo u obžalovaného zohľadnené aplikáciou dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, a teda nie je zrejmé, akým ešte dôraznejším spôsobom sa to malo prejavovať vo výmere trestu. Rovnako uloženie ochranného dohľadu má podľa jej názoru výrazné opodstatnenie, a to s ohľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, jeho doterajší spôsob života v kontexte s prostredím, v ktorom žil a povahu spáchanej trestnej činnosti. V závere navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

K odôvodneniu odvolania prokurátorky sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajkyne, keď predovšetkým poukázal na to, že prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorá bola prítomná pri vyhlasovaní napadnutého rozsudku sa bezprostredne po ňom vyjadrila k opravnému prostriedku tak, že sa vzdáva práva podať odvolanie. Až následne, keď sa vyjadril obžalovaný žiadala zmeniť svoje vyjadrenie, v čom jej súd vyhovel, a preto sa v zápisnici uvádza, že si prokurátorka ponecháva lehotu na podanie opravného prostriedku. Podľa názoru obžalovaného vzdanie sa práva na podanie odvolania nie je možné vziať späť, preto navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátorky, prokurátor krajskej prokuratúry právom konečného návrhu zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch odvolania podriadenej prokurátorky a navrhol rozhodnúť spôsobom tam uvedeným. Odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch ich odvolania a odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry navrhol zamietnuť podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku, pretože bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala.

Krajský súd ako odvolací súd, na podklade podaných oboch odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 01. augusta 2023, nezistiac dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. septembra 2023, za splnenia všetkých procesných podmienok pre jeho vykonanie, preskúmal postupom podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky bolo podané po tom, ako sa odvolania výslovne vzdala a odvolanie obžalovaného, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodné.

Vo vzťahu k podanému odvolaniu prokurátorky okresnej prokuratúry krajský súd zistil, že námietky obžalovaného sú v celom rozsahu opodstatnené, keďže došlo nielen k pochybeniu prokurátorky okresnej prokuratúry, prítomnej pri vyhlasovaní napadnutého rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 19. júna 2023, ale aj k pochybeniu samosudkyne okresného súdu, a to pri protokolácii zápisnice z hlavného pojednávania, ktorej obsah je v rozpore so skutočnosťou. Zo zvukovej nahrávky hlavného pojednávania posudzovanej trestnej veci, ktoré okresný súd vykonal dňa 19. júna 2023 skutočne vyplýva, že prítomná

prokurátorka po tom, ako bola vyzvaná na vyjadrenie sa k opravnému prostriedku uviedla, že sa vzdáva práva podať odvolanie. Následne bol vyzvaný obžalovaný, ktorý uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie opravného prostriedku, pričom zvukový záznam týmto vyjadrením končí. Každopádne do tohto momentu sa priebeh hlavného pojednávania v časti vyjadrenia prokurátorky k opravnému prostriedku nezhoduje s vyhotovenou zápisnicou. Krajský súd môže len predpokladať (keďže ďalší priebeh už nie je zaznamenaný a v zápisnici presný priebeh nie je zachytený), že k zmene vyjadrenia prokurátorky k opravnému prostriedku došlo až následne, t. j. tak ako ho opísal obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky. V každom prípade je nesporné, že prokurátorka sa jasne a zreteľne, a teda výslovne vyjadrila, že sa vzdáva práva podať odvolanie a takéto vyhlásenie je neodvolateľné, t. j. nie je možné právne účinne po tomto úkone opätovne odvolanie podať, preto krajský súd písomné odvolanie prokurátorky podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku zamietol.

Na druhej strane krajský súd zamietol aj odvolanie obžalovaného, a to v súlade s ustanovením § 319 Tr. poriadku, pretože nebolo dôvodné. Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd totiž zistil, že prvostupňový okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a následného právneho posúdenia konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním, a ktorého správnosť krajský súd by ani nemohol preskúmať z dôvodu, že prvostupňový okresný súd na hlavnom pojednávaní právoplatne prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, nepostupoval v súlade s Trestným zákonom, keď pri úvahách o uložení primeranej výmery trestu obžalovanému, nevyhodnotil dôkladne všetky okolnosti majúce na výmeru a druh trestnoprávnej sankcie v zmysle všeobecných zásad na ukládanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona priamy vplyv, a teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, čo vyústilo do chybného záveru, a to uloženia obžalovanému až príliš zhovievavého a neprimerane mierneho trestu odňatia slobody. Krajský súd sa absolútne nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného, že jeho vyhlásenie o vine okresný súd nedôsledne zohľadnil pri výmere trestu, najmä preto, že táto skutočnosť sa výrazne prejavila v aplikácii dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zákona, a následne už nemal akým spôsobom prvostupňový súd k vyhláseniu o vine obžalovaného dôraznejšie pristúpiť. Práve naopak, v posudzovanej trestnej veci nebolo dôsledne prihliadnuté práve na tie zistené okolnosti, ktoré svedčali v neprospech obžalovaného, predovšetkým na to, že obžalovaný opakovane pácha verbálnu násilnú trestnú činnosť v takom krátkom časovom slede za sebou, že možno hovoriť takmer o nepretržitom páchaní trestnej činnosti, pričom ani trestné konania vedené proti nemu, ani postupne mu ukladané a vymierané najprísnejšie druhy trestov – tresty nepodmienečné, t. j. spojené s priamym výkonom v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody nevedli k želateľnej náprave obžalovaného, práve naopak úplne sa minuli preventívnemu aj represívnemu účinku. Vzhľadom však k nepodanému odvolaniu zo strany prokuratúry, resp. k nepodaniu odvolania zákonným spôsobom, nemohol krajský súd obžalovanému trest sprísniť v odvolacom konaní, nakoľko by to bolo v rozpore so zásadou zákazu reformatio in peius (zákazu zmeny k horšiemu) priamo vyplývajúcou z ustanovenia § 322 odsek 3 Tr. poriadku. Rovnako sa krajský súd nestotožnil ani s nesúhlasným stanoviskom obžalovaného k uloženiu ochranného dohľadu, pretože na takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky, pretože táto tzv. nútená postpenitenciárna starostlivosť počas 18 mesiacov v jeho prípade je skutočne potrebným a nevyhnutným opatrením určeným na dovŕšenie jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.